

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . . . 8 korona.
 Fél évre . . . . . 4 "
 Negyedévre . . . . . 2 "
 Egyes szám ára 12 fillér.

Felelős szerkesztő:
DIRIDONGÓ.
 Kiadó és laptulajdonos:
Székely Imre.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Miklós-uteza 1. sz.
 Előfizethetni a kiadóhivatalban és
 minden dohánytőzsdében.
 — Megjelen minden vasárnap. —

A nagy változás.

*Beszélnék erről, arról,
 Hogy minden megváltozott,
 Hogy Széll Kálmán uralma
 Új korszakot hozott.*

*Beszélik, majd eszentul
 Trónjára lép a jog,
 S obstrukcióról astán
 Még Pulszky sem nyafog.*

*Most leütött a bomba,
 A rendszerváltozás:
 Tizenkilencz az egyik
 Egy hijján husz a más.*

*Be szép, dicső e korszak,
 Üdv, üdv, nagy Széll neked,
 Kinek naponta fujnak
 Szás hálaéneket.*

*Minden maradt a régi,
 Hidd el, jó magyarom,
 Csak ép, hogy most Horánszky,
 S Széll a nagyhatalom.*

Garantirozott hírek.

(*) **Találós kérdés.** Miért van az, hogy mióta *Dicsőfi József* ev. ref. lelkészünk megbukott az egyházkerületi főjegyző-választáson — *sokkal büszkébb* dr. *Losonczy Almos* vármegyei t. főorvos, pedig mióta sógorságba jutott *Perczel Dezső* volt belügyér, képviselőházi elnökkel — *sokkal nyájasabb*. A megfajtést olvasóinkra bizzuk.

(♂) **Kiss Albert** a debreczeniek híros református lelkésze, szélbali országos képviselő, mint egyik budapesti barátunk telegrafálja, tegnap a dunaparton sétálgatva jóízűen mosolygott; e ritka esetnek villám gyorsan terjedt el a híre a fővárosban s oly hatása volt, hogy a börzén a tőkmag árfolyama tetemesen lehanyatlott.

(X) **Kepes Géza** állandó színész (nő) barát, mint hírlík közelebb fel fog lépni a debreczeni színpadon *Sardou* egyik hatalmas darabjában *De Ryons* szerepében. Derék igazgatónk műkedvelő barátjára való tekintettel ez alkalomra a helyáratat mérsékelten le fogja szállítani.

(?) **Márk Endre** a napokban Szt.-Pétervárra utazik a részére kilátásba helyezett muszka érdemjel hazahozatala céljából. Utközben ellátogat *Konstantinápolyba* is a Sultánhoz, megköszönni a Medzsidje-rendet, a melylyel a nyáron diszította fel.

(†) **A debreczeni kerékpárosok** a napokban néptelen értekezletet tartottak, melyen egy nagyobb szabású kirándulás részleteit beszéltek meg. Az értekezlet felette sürgős volt, tekintettel az időszerűsége, mely a kerékpározásra jár. Az összejövetel után *Lasz gallner Kálmán* és *Thieszen Arthur* a „Hungária“ kávéház billárd-kör helyiségében kerékpáron ülve karamboloztak, míg *Zong János* buskomoran kibicizelt nekik. A teremtésben vesztes Bánk-bán, a karambolban pedig *Thieszen Arthur* lett.

(§) **Torday Gábor** tb. ügyvéd dalárda Király hírszerint megzenésítette a „nem hallgatunk *Márk Kendre*“ című magyar nótát. A nagy férfunak ez a hattyu dala, mert úgy értesülünk, hogy a „fő“ dalárdából kilép, s Kágya nedűjével is szakítani fog.

(.) **Tóth Kálmán** az ipartestület népszerű s a csömöszlői takarékpénztár igazgatósági elnöke és bukott városatya jelölt, mint részvétellel értesülünk, tekintély körben szenved. Javulás kizárva.

Dal a boxról.

*Az angliusnak van egy fegyvere
Olyan, hogy maga a bur sem bír vele.*

*Nincs is a boxnak párja,
Az ember úgy találja,
Hogy itt is, ott is sorba —
Törik az oldalborda,
Az ember hogyha szánja,
A képre, arczra, lábra,
Könyökre, avagy fejre —
Az mind agyon van verve.*

*Az angliusnak volt egy fegyvere,
De a derék bur mégis birt vele.*

Tuzok Mihály

— debreczeni hejjes pógár. —

Hogy a hizott disztónak nincsen ára, a mán rigi dolog. Nem is túgygyuk mink most magunkat úgy irtikelni mint ennek előtte. A buzáir is mit annak; 8 pengőt? Hisz a nem piz! Kítelen az ember tartogatni, peig a harmadivi is meg van még, bele is esett a zsuzsok a szentyit neki. Ha tovább is így lesz, muszájkippen is ki kell nyitni a láda fiját, mer éhel csak nem halhat meg az ember. Mán a mult héten megszelloztetem ekkiesit a

bankókat, akkit jól is tettem a vígbül, hogy mán egy ezresbe, meg három százasba belekóstolt a moj, meg oszt itt ott bélepte a penisz. Mekkeféltem, aut kámfort tettem a láda fijába, úgy tettem vissza.

A minap a nípkonyhára kiregettek nálam úri dámák a nöegylettül. No csak aszt várd, hogy aggyak, nöegylet. Nem vót piz . . . nem bion. Maj bolon vagyok; taresa az úri nípek a szeginsiget, ha paksiója. Én czuczilistát nem hizlalok. Meg oszt minditig hun erre, hun arra, hogy csak aggyak, mer jótikon czil: Nem gyözné asztat ez ember.

Tennapelött kimentem a tanyára, mondok szít nízek, hogy nincs-i odaki valami hátramaradás. A majoros nem vót otthon, nyulászni járt, csak a felesige Boreza. Ippen mosott, oszt nagyon neki vót vetkezve. Fijatal szörnyen, osztán izé . . . én nem tom, hogy esett, csak eczezer azon veszem észre, hogy a derekán a két kezem. Nagyot níz, azut elrohógi magát, oszt aszongya: beg nagy csintalan a nemzetes ur; avval bekeni a kipemet szappanhabbal. De tovább nem sikerült az érviny, mer ehen van la: topp, benyittya az ajtót Szekeres Ferke, az ura. Mit mongyak mán neki? Hát aszontam, hogy beretválnozni akarok; aggya ide a beretváját. Ide atta. Kítelen vótam hozzá fogni, peig otthon Andreszhe szokok jární a borbijho, hát nem igen értek hozzá. Megvagdaltam magam vagy husz hejt. Mán most mit mongyak otthon az annyoknak, ha kérdeni tanájja: ki karmolászott össze? Csakugyan mekkérdezte peig. Aszontam neki, hogy megbotlottam egy göröngybe, oszt ráestem a tövisboronára.

De mán e csak megjárna, mer elhitte, hanem 31-ikén meg bizottsági közgyüilis lesz a városházán, hogy mennyek fel ijen kippel?

Megájj Boreza, e mind te irted van; hanem mennyek ki még eczezer a tanyára! . . .

Dal a közös vámterületről.

A vámterület, mint ilyen
— Hát bánja már a kánya!
Legyen önálló vagy közös,
Vagy bárki hogy kívánja!

Klubbokban, itt, klubbokban ott
Most mind csak erről szólnak,
Már se szeri se száma nincs
A „pro“ és „contra“-szónak,
* * *

Egy kormánypárti honfiu
Ellenzékit hogy nyert meg
S viszont ez azt, mint az emezt
A pro- s a contra-elnék
Biztos forrásából én tudom,
És senki más e részben,
Óh nyájas olvasó azért
Te néked elmesélem,

Felesége szép és csinos
A kormánypárti urnak,
Kiről sok jót és sok nemest
Párton kívül is tudnak.
És tudta ezt párton belül
Ellenzék Don Juanja,
S így vágyott megismerni őt
— Bár elve nem kívánja.

Mit mondjam, hogy volt alkalom
S megvitatta otthon,
Hogy milyen édes a közös!
— No azt már el se mondom —
S hogy férj uram fülébe jön
A hire — teringgettét! —
Hát consequenter megesett —
Ő is feladta elvét!
* * *

Klubbokban itt, klubbokban ott
Most mind csak erről szólnak,
Már se szeri se száma nincs
A pro- és contra-szónak.

Sürgöny itthonra.

Önagysága még csak két napja utazott el Abbá-
ziába s ma már ezt sürgönyözte haza a férje urának,
este 10 órakor:

— Otthon vagy-e kutya?

Válasz fizetve.

Hü nőd: Emilia.

(!) A szecessiós bálon az oly urak, kik jelmezt
nem öltenek, csak frakkban jelenhetnek meg.
A meghívó eme passusa, mint értesülünk, a
hölgyek körében óriási szenzációt keltett.

Gólya Friczi nótája.

Jogásznak lenni hej, be jó!
Nincs az lekötve, mint a ló.
Léptét nem őrzi senki sem,
Zsarnoka csak a szerelem.

Kávéház, bál és más muri,
Őt soha nem nélkülözi;
Mindig láthatod ott vagy itt,
Ha nincsen pénze, van credit?

Gondolod, erős szervezet,
Melynek nem árt ez élvezet.
Igen, de nappal alszik ő —
Az előadást üsse kő!

Ne hidd, hogytanul tán jogot:
E félét tenni nem szokott;
Első neki a szoba-lány,
Ki érte mindent tűzbe hány.

A párbajt nagyon ismeri,
Egyik erénye ez neki.
Kártyázás nála passzió,
Ha nincsen pénzről benne szó.

Bár lakást, kontót nem fizet,
Mégis megveti a vizet.
Fűtött szobában heverész,
Azt tartja: pihenj drága ész!

Vendéglőben.

Pinczér: Milyen sört parancsol? Világost vagy
barnát?

Ur: Világos, hogy barnát!

Kinos kérdések.

— Milyen lesz egy fehér kutya, ha bele esik a
vörös tengerbe?

— Vizes.

— Mi a különbség a legtöbb lap s a „Magyar-
ország“ között?

— A legtöbb magyar lap ollóz, a Magyarország
Hollóz.

— Milyen számokat használ rendszerint egy rossz
tanuló egy számtani példa megfejtésénél?

— Az 5-ös és 6-os számokat.

— ?

— Mert ha kap egy példát, hát ötöl-hatol.

Mathematika.

A férfi belátása egyenes arányban áll a nő fel-
fogásával.

A szép nőknek közös tulajdonságuk, hogy sokat
állítanak olyant is, amit sose láttak.

Szomjas Péter

— városi lendőr —

Csorog a hajamrul a zsír
Egisz világ rulam beszil,
Sej, de nem kenem mán a hajamat,
Jóóóba foglalom magamat.

Liüünye akki ragyogóját,
beg kutya jó kedvem van,
még most is az eszembe
van az a szíp mulacséság,
akit a mult ízaka rendez-
tünk két bajtársammal. No
de elülrül kezdem a dógot.

Ott állok poszton a Kis-
Czegléd ueceza vigin, a Ceg-
lédiné bótja előtt, ahun a
jó világba annyi embernek
vertik be a fejit a szeke-
resek, hogy csakugy folyt a
vir, mint a Peeze fojóban
Szoboszló mellett felhősza-

kadáskor. De most már elmúlt a régi virtus, ezen a fontos örhelyen sincs semmi tennivalója a lendőrsígnak, hiszen a régi Bika akol melletti kutat, akibe annyi szerelmes eselid ugrott bele, is bebótozták, igaz ugyan, hogy csak ugy Isten nevébe cseleketta azt a mirnyöki hivatal, mer a multkor is bele esett az öreg Mile bácsi halydunak egy ártány disztója, oszt ott keressük, sürgünk forgunk a temető árka körül, kiabálunk, hogy: manesi, manesi, hát eczezer megszólal a kút fenekirül valami hang, hogy „röf, röf“, lenizünk a kutba egy fagygyu gyertya világítása mellett, hát ott az ártány; hősi halálmegvetéssel jelentem ki rögvest, hogy leeresz-
kedek én a halál torkába az ártányir, avval egy kötelet az ódalamra kötöttek, hogy a lilegzetem is majd el-
állt, az ártányt a nyakamba vettem oszt kihuztak. Milyen diadal vót. Hát mondok itt álloknagy busan a sarkon, mikor felém tartanak a rezesórru Dávid pajtás a 86-os, akit Kaba, meg a karikalábu Karikó Demeter az 56-os, akit meg Tetétlen szalasztott ide. Vigyorgott a pofája mindeniknek, ni te, tán ezek feőnyeremínyt ütöttek meg. Aszongya a Dávid, hogy ma leisszuk magunkat, mer hogy ü aki illetibe még egy vak kódust sem esipett el, ma elfogta a Biróné komjaaszony, piresi sori kofa tolvaját, a ki finyes dilelött ódta le a melegítő szenes fazik fülire kötött zsebkendő, inek sarkába begombolyi-
tott 2 forintját. Ügyes tolvaj vót, de ü még ügyesebb oszt kiderítette az esetet, a tettes meg mán ül is a dutyiba. Hát te, kérdem a karikalábutul, minek örülsz, Aszongya, hogy ü meg annak örül, hogy a Dávid komája örül. Erre oszt én is elkezdtem örülni és egyhangu elhatározással beörültünk a Lókodi Sanyi kocsmájába, ott több felliterest kiüritettünk, folyt oszt a nóta, hogy aszongya „Csorog a hajamrul a zsír“, azut

meg a Tisza Kálmány nótaját is elénekeltük, hogy „Vikony deszka keritis, áthallik a kacséntás, alugygy babám alugygyál, mingyár esik az eső.“ Szóval naczerüen mulattunk. Besziltünk ám komoly dógokrul is. Kifejtettük nízetünket, hogy mi kit tennénk meg pógár-
mesternek, feőkapitánynak, bünyvágyi osztályfőnöknek, ha rajtunk állna. Ugy osztottuk a hivatalokat, akár-
csak Hóhér Berezi ténstur, mióta virilis, az Anglius királynőben, mikor a nagy és kis urakkal lumpol. Annyi bizonyos, hogy a jelenlegi szemilyzetből nekünk senki se kéne. De majd errül máskor többet. 12 óraker hazamentünk, mer hogy mi lendőrök pontosan betartjuk a zárórát, a tekéntetes fogalmazó uraktul tanuljuk. Hazafelé menet nigyczer is elcsusztunk a járdán, én elütöttem Dávid komámat, ammeg a karika lábu Karikót, aki a jégen az orrán karikázott két méternyire, oszt azt mondta, hogy jaj. Az ódalát meg a térgyit fájlalta. Seбай mondok, ne óbégass bajtárs, mert ez is a mi érdemünk, hogy olyan sikos a járda. Ilyenkor a lendőr köteleessige a — hallgatás. Aszondom.

Színház.

Komjáthy a „Görög rabszolgával“ telt házakat csinál. *Sárosi Paula* pedig rabszolgákat nevel a színház nézői között.

A Görög rabszolga is az eddigi zsufolt házakkal új bizonyosság rá, hogy rabszolgái vagyunk az operettének.

Pedig hiába, a művészeti életben az operett az a folt, amely — nem tisztít.

„**La traviata**“ előadása alatt a tenorista midőn az öltözöböl a szinpadra látja lépni a koloratur énekesnőt, egyet mosolyog a mellette álló poétára, ki szerelmes szemmel nézi a közeledő, szép énekesnőt, mikor a tenorista kaczagva mondja a szinpadí csalógánynak:

— Te Traviata!

Az énekesnő cseppet se jön zavarba s trillázva büszkén vágja ki:

— *Csak a szinpadon!*

Színházi képtelenség.

Képtelenség hogy:

Szabó Irma — ne naivoskodjon,

Sárosi Paula — ne kacintson,

Kállai Lujza — ne mosolyogjon,

Kovács Fáni — két mázsát nyomjon,

Csigaházi Etel — soh se sirjon,

Fái Flóra — hexametert írjon,

Kiss Irén — kaczerkodjon,

Perényi Margit — ne kaczagjon,

Szigeti Lujza — kan-kant járjon,

Bárdos Irma — ne trémázzon.

Ez képtelenség!

Brachkrogen Dávid

jó kívánságai.

Edj fűhodnogy jakrabban vett külesön váltóra pénzdt a Lébele Náthántul, ki szivesen külesönzött neki mert pontos fizetü valt. Thürtént azonban, hodj edj váltó lejáratkár o fűhodnogy nem totta fizetni, ezért a Lébele naponkhént zaklatott ütet. Edj reggel éppen rossz khedvében tolált a fűhadnagy, mikar a lejárt váltó khifizetését khérte tüle. A fűhadnagy revelvert ragadott fül és rászegezett ó Lébelére: „Khotya zsidu, ha a váltót rügtend meg nem eszed, odjonütlek.“ Lébele eleinte szobodkozott, de a fűhadnagy oreság megmaradt fenyegetődzésénél, khénytelen, khelletlen befalatazott a váltut s egyottal khüröszötöt vetett a péndzére. Mengyire elsodálkozott ozonban, mikor rövid idü moltán a péndzt kamatastul megkaphot a fűhadnagytul. Nem sakára ezotánd a fűhadnagy ismét ir Lébelenek, hodj hozzon neki néhány száz farintot. Náthán pantasan elmedj a fűhadnagyhoz s lealvasta a khivánt péndzt s mikor a fűhadnagy khéri a váltut, hodj olá írja, Lébele moselogva a khobátja olol khivesz edj nodj mézeskalácst. — „Hát ez mi?“ — khérdi a fűhodnogy. „Herr Oberlajdinánd lében“ feleli Náthán, — erre rá rogosztottam a váltó, hodj ha megint jün kedve a fűhodnogy ornak ozt velem megítenni, ne ledjen olejan keserő.

Jókainé kikeresztelkedése.

Miért nem akar Jókainé kikeresztelkedni?
Mert nem hisz a feltámadásban.

Hortobágyi anekdoták.

I.

Bismark Herbert és Dely Mátvás.

Bismark Herbert — a nagy német vaskanczellár fia — tudva levőleg ellátogatott a Hortobágyra s nagyon jól találta ott magát.

A hortobágyi csárdában tiszteletére rendezett malactokány banketten Dely Mátvás a hortobágyi barmok tudós doktora s a törül-metszett magyar humor e kikapadhatatlan örök forrása: lelkes felköszöntőt mondott a nagy magyar sikság iránt ily melegen érdeklődő német grófra s a felköszöntő csattanójául azt kívánta neki, hogy még különb ember legyen, mint az édes apja.

— No azt már nem igen hiszem — szerénykedett Herbert gróf.

— De még magam sem! — vágott vissza az őszinte szónok.

II.

Természettudósok a Hortobágyon.

Kinn jártak a természettudósok a Hortobágyon. Gyönyörködtek, elmélkedtek, tudós vitatkozásokat rög-tönöztek s közbe-közbe ittak nagyokat is gyakran; s arra a tudós felfedezésre jutottak, hogy az összes hüvelyes vetemények közt legkellemesebb a debreczeni túrós béles. Gyönyörű nyári este volt s a sok természetvizsgáló bámulta a csillag-ragyogásban pompázó eget s azt indítványozták, hogy haljanak kinn a szabadban, az Isten-áldotta illatos gyepen: nyomban le is heveredtek a szabad ég alatt.

Egyik ott ácsorgó fiatal juhászbojtár pedig felpattant a szamarára s köszöntötte a tudós társaságot:

— Istennek ajánlom a tens doktor urakat!

— Nini Jancsi, hát te hova mégy? — kérdi egyik tudós természetvizsgáló.

— Haza, tekintetes uram.

— Hát miért nem maradsz itt velünk?

— Mert vihar lesz az éjszaka, tekintetes uram.

A tudós természetvizsgálók kinevették a bolond bojtárt s hagyták haza kocogni.

Éjfél után egyszerre csak jön a nagy zugás, jég-eső, zivatar: ürgékké áztatva a tudós urakat, kik fülig lucskosan, sárosan menekültek a sistergő istennyila csapkodása elől a csárda melletti szárnyékban számukra készített vaczkukra.

Másnap reggel jön a Jancsi bojtár szamaradmagával a csárdához egy pohár gugyira.

— Hát honnan tudtad te Jancsi előre hogy vihar lesz? — faggatták a tudósok.

— Én nem értek hozzá tekintetes urak, hanem a *szamaram*, az tudja, mikor lesz vihar s ilyenkor húz hazafelé, világért sem maradna a szabadban.

Igy bizonyult be, hogy az egész tudós természetvizsgáló társaságnál többet tud egy hortobágyi számár.

III.

Mikor van a tyukon a legtöbb toll?

Ezt a kérdést a furfangos Dely Mátvás intézte a tudós urakhoz a kik egész tudományos dissertatiókba merültek az érdekes kérdés fölött. Végre sem birtak megállapodni a feleletben s kérték Dely Mátvást, mondja meg ő, hogy mikor van a tyukon legtöbb toll?

— Egyszerű a dolog, tudós uraim: *mikor a kokas rajta van.*

Egy asszonyhoz.

Fejtegette, hogy a lélek,
Kárhozik, vagy menybe szárnyal, —
Szép asszonyom, nem való azt,
Piszkálgatni — fakanállal.

Acsi.

Régi nóta új szöveg

ad notam: törököt fogtam.

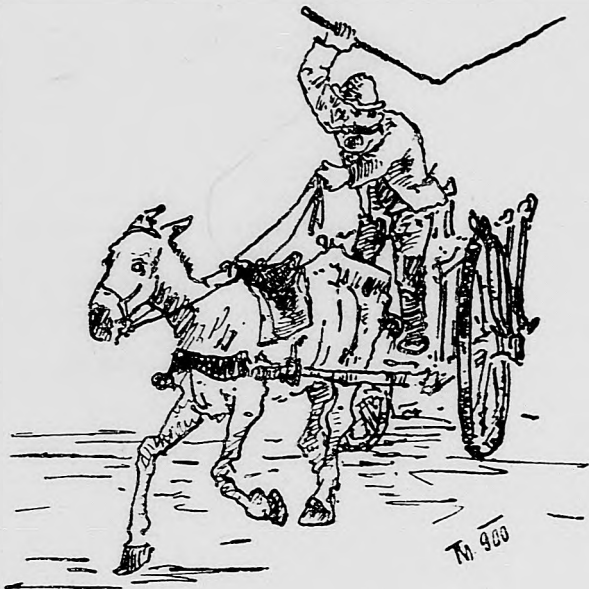
Angol katona: Hadnagy uram, jelentem alássan egy burt fogtam.

Angol hadnagy: Hozd magaddal fiam.

Angol katona: Vinném de nem ereszt.

Itju Bugyi Sándor

debreczeni talyigás viselt dolgai.

Hallga be jó! Még asztat hányra nekem Szomjas Peti a lendőr konstábel, hogy ittam. Osztan kiserkesztett az mult heti „Dongó” ujságba. Hiszen Krisztus urunk is aszonta a keresztfán, hogy : szomjuhozok. Hát én is szomjuhoztam, azir ittam. Uttörtint az eset, hogy vásár hétfűjín este sehogyse tuttam elalunni. Igen mer mir azir, hogy az asszony mán fél nyóczkor a vaczokra kinszerített. Hát ki hallott mán ilyet nagy szabacsóság alkalmatosságával ijen jőkor dunyha alá bűni. Szígyeltem kegyetlen, ugy magamba, mer még ijen csufság nem esett rajtam. Eeczer csak hallom, hogy horkol mán az asszony, ugyanesak fujja a kását. Kezdek nagy vigyázással mászni kifelé a dunyha alól. Jót rugott rajtam, de nem ibrett fel, én meg potty . . . a földre. Na még így hamarébb, így magamba, pedig ugy megütöttem a kipemet, hogy még a bagó is mingyá kifordult a számbul, de azir meg se nyikkantam. Keresem osztán a bokatekerőt ; nem lelem sehun, kaparásztam peig mindenfelé az ágy alatt, még a kovászos fazikba — vagy mibe — is belenyultam viletlenül. Na mán mindegy, hát csak ugy huzom fel a csizmát annékül. Húztam is, de alig hogy félig leir a lábom, hát kegyetlen szürkájja valami, oszt még hozzá mozog is. Csak tojtottam vóna vissza a szót magamba, nem irt semmit, elordítottam magamat, muszaj vót, ugy fájt. Mán erre az asszony is felibrett, oszt aszongya : hát ken tán megveszett, hogy ugy ordit ? Nem én te, fuvógygy fel, mondok szigorun, hanem gyucscsál mécesest, mer valami ártalmos fireg van a csizmámba. Mécesest gyút ; nizzük ; hát az én istenem tegye a villahajtóba a töviskes disztó butt belé, akkit Miska fijam fogott tengeri törískor, azuta minditig a házba tartjuk, de még ijjet sose tett többet. Az asszony röhögött, akkit sehogyso szivelheltem, teeee . . . mondok erányos szavazattal, a kójika ájjik beléd, mingyá ráültetek erre a firegre, csak bé ne fogd asztat a pletykanyilást. Bé is fogta aztán aszszáját, a kípít meg vissza igazította a rendes állásába. Ahogy nizek, hogy vigyorog-i még, hát akkor látom, hogy a bokatekeröm ott van a nyakába körülcsavargatva. Niiii . . . te a happaré törjik ki. hát mit

keres az én bokatekeröm a te nyakadba ? — szavazok ilinken. Aszongya, hogy fáj a torka, oszt nem tanált hamarjába egyéb ruhát, evel csavarta be. Na azir besziltél hát az elébb álmodba irt sajtrúl.

Mondom osztán az asszonnak, hogy már kimengyek az ólba, ott van a póczon egy üvegbe az árnyika, behozom oszt mekkenem velle a lábomat, mer nagyon fáj, Kimentem, de vót eszembe persze, hogy visszajőjtek, indultam egyenest borinnya, mondok, belől teszek az ingen vagy két féllitrit a Sárgarigóba.

Amint a Jókai-uccza elejire irek, a szemembe erányozódik a gájlámpa világánál a fűkapitánynak a kiirása egy peléh táblán, hogy aszongya : ez hejjen tisztaság legyik, mer máskülönben 100 korona az ára.

Jiiinnye beg drága, így magamba, ebbül még szíp bevitele lesz a nemes városnak, tán még a községi pótlíkos porcezijót is meghejjetesiti. Ahogy azut jobban szíjjel vigyázok, hát obszerválok, hogy egy lendőr ott lípked nagy lassan a járdányos kövezeten, mint egy gója, oszt mindenütt megáll, ahun nem fejr a hó. Oda irek hozzá, megismerem. Szomjas Péter komám vót. Kérdem tülle, hogy micsinál ? Aszongya : nyomolok ; a jelenleg való korpás deliktyik eránt teszem a lípist, tejjesiti hévatalos módonn a szavazatot.

Sose bánca — mondok — ugy se jön annak vissza a gazdája, hanem ha mán minden áron fogni akar valakit, hát inkább magam is előmozditom most ielenleg mingyá a jótikony ezélt, de csak hitelbe, mer piz nincsen körülöttem.

Aszongya nincs hitel, a nyomolásba meg ne szójjak belé, mer hat ökör vagyok én aho, duncztom sinces rulla, hogy mi a lendőri lelemínyes fortij. Ű aszongya mingyá kipuhatojja a tettest a mellékletes iratokbul. Csakugyan felvesz a hórul egy mellékletet ; oda tartya a gájzho, jól meggyertyázza, olvas, azut eligedetten vigyorog. Na ládd aszongya, ez egy lejárt váltó, rajta van hogy elfogadom Guruczi Miháj. E mán elfogaggya ; Van itt ész. Eltette az okmánt a gelebibe, aszongya viszi ű asztat hónap egyenest *Mile Pál* tekéntetes urho, kezihe szolgáltattya, aut levezeti helyszini szemlére ; a fère nyaku Guruczit meg oszt előállettya a tetteleges cselekmény eránt.

De mán a többi mellékletet nem engettem osztán hogy firtassa, mer magam is sűrűn megfordulok erre ijnek idején, oszt az én zsebembe is szok lenni lejárt váltó ; okosabban teszi, mondok, ha nem nyomol tovább, hanem elkésér a Sárgarigóba, kortyinesunk vagy kettőt. Rálett, így mentünk osztán be a Csucsi Balog kocsmájába.

De nem birta az italt, mán a hatodik féllitri után tökriszeg vót, az asztal alá gördült. Mán ezt haza kék vinni, így magamba ; ugy kirtem osztán a Csucsi Balogtul egy targonezát, azon toszítottam haza. Persze ű azt kípzelte, hogy a tajigán viszem. Az ucczaajtójokon osztán beborítottam. Én magam meg osztán hazamentem, aut mesmeg lefeküttem.

A javithatatlan.

Szücs János nagy viccelő,

Mindenkit kiviezzel ő,

Mert a kire viccze lő,

Szalad az a viccz elő.

A kaszárnyában.

Huszár: Hát aztán hány miatyánkot ér rá egy baka elmondani, a mikor a huszárság megatakérozza a — szilvماغot köpködő armádiátokat?

Baka: Csak azt fejezzük be, amit a huszárok félbehagytak.

Kapitány: Hát fiam, megtudnád-e mondani, hogy miért hívják ezt a fegyvert ismétlő puskának?

Kéthetes ujoncz: Azért kérem alássan az kapitány urat, mert valahányszor kipucszoljuk és a káplár ur Kormos megvizitálja, esmét ki köll pucszolni és esmét nem lösz elég glanczos a csüve!

Huszár: Miért jár a huszár négy lábon, a baka meg csak két lábon?

Baka: Azért mert a bakának csak a bornyuval, de a huszár lovának meg ám a huszárral kell masirozni!

Szoba és ágyvizsgálás folyik a kaszárnyában. A kapitány rendetlenül találja Virtigli ágyát és dühösen rámondul:

— Kié ez az ágy!

— Jelentem alázatosan a magas kincstáré.

Aforizmák.

A férfiak közt nagy számmal vannak a jó írók, míg a nők közt inkább a jó költők.

Legédesebb a pihenésre szánt időben végzett munka.

Sokszor nehezebb valahová hejutni, mint onnan kiszabadulni.

Sok szurás után a sebláz csak hónapokkal később üt ki.

Sokszor a merevülések valóságos jelei az egészségnek.

Soh' se jó árucikk az, a mit erővel kínálnak.

A tapintás különb érzék a látásnál,

A zeller izlelése vágyat gerjeszt a pecsenye után.

Sok angyalnak azért van szárnya, hogy minél gyorsabban repülhesen a föld porára.

Sofista.

Értelmes Balázs

külsősori lábbeli készítő hazafias tünődései,

Sehogy se vagyok megelégedve a helyi viszonyokkal. Ha szemeimnek röpkedő tekintetét végig hurcolom városunk kulturkális terén, sötét szempilláimon az emésztő bú könnyecsepje rezeg. Felszorult szívvel lesem városunk aktanális ügyeinek rendezését, mi a tekintetes városi tanács kezeibe van letéteményezve. De hiába. Nem haladunk a jobban semmit. Felvirágzás helyett az adótól sujtva hullunk le a porba, fetrengve ott a sivár való kopár tengerének közepette. — Oh ez türhetetlen állapot. Kormány elnökünk is egy osztrák felé hajló finánczezibális ember, ki inkább direct Bécsbe való, mint pláne Pestre. Hej, nem boldog a magyar. Széleskörű politikai fogalmak súlya alatt nyög az ország, a képviselőházban a nézeteltérésekből kifolyó káros befolyások villám cikázó háborúja dul, nem használván az elnöki csengő semmit. Nincsen egyetértés, nincsen hazafias társalgási békés közösülés. Förtelmes dolgok folynak országszerte. A kvoltával csak ott vagyunk, a hol voltunk, s a bécsiek markukba nevetnek. — Oh suviszk! . . .

Független érzelmektől duzzadó keblemen fagyasztó hideg szalad végig ha bérczövezte hazám sorsára gondolok. Leányom Mártha, — ki a dölzi féle iskolát végzi, — honleányi képességü szavakkal vigasztal, de hiába. Évtizedek olta borszirozom már lábbeli művészetemet e városban, de soha még ennyire el nem keserítették a helyi viszonyok. Városunk noteszbillitásai sem érnek egy láb szijra valót. Ivászat, evészet, sétászat, henyészet mindenütt. Egyedül Wojaffka Nándor választott püspök úr az az egyedüli, ki ékes szavaltájával int a hazafias összeforrásra. Éppen azért hazafias tünődéseim között egy szívvel-lélekkel rebegem bensöm szüziés érzelmeit, hogy Wolaffka Nándor méltóságos választott püspök urat a magyarok Istene sokáig éltesse! — Azt kívánom!

Dongó üzenetei.

Kreon. Elirta azt már ön elől Arany János.

Dom. Ügyes dolgok. Mint láthatja nagyrészt felhasználtuk. Minden héten szívesen vesszük.

Arabus. Rendkívül ódon dolgok ezek. Nehány részük közvetlen a tatárjárás utáni időkből való.

Méhecske. Ezek is beváltak. Miért nem látogatott meg bennünket?

Pisti. Nagyon ügyes dolog, de rendkívül hosszú s e miatt nem használhatjuk.

Saffy. Lapzárta után érkezett. A jövő számban jönni fog.

Bum—bum. Szerelme lehet őszinte és teljes: abban nem kételkedünk. A verse azonban példátlanul rossz. Egyébként közölhető volt, de csak a papirkosárral.

Melchior. Ötletes apróságok. Besoroztuk.

Ry. Vízcepp érte a rajzot e miatt nem elchiroztathatjuk meg. Különbben is volna némi megjegyzésünk. Látogasson meg bennünket. Szívesen látjuk.

Sofista. Szeretnénk ismerni az „aforizmak” íróját

X. A melyik ötlet gorombáskodni akar, az már többé nem ötlet. Az bizony csak gorombaság. Uraságod elmeélményeit a jól megérdemelt nyugalomba küldtük.

L—u. Paradicsommártásban nem lehet uszógyakorlatokat végezni. A versben van ötlet itt-ott, de a versben nagyon kevés helyen van ilyen „itt-ott.”

*Comme il faut.***Értesítés.**

Chikkés farsangi ujdonságok:
Báli ingek, nyakkendők, kesztyűk, Sec-
cesios Selyem és Batist Zsebkendők,
Lakcipők stb. nagy választékban
találhatók

Fekete Jakab elsőrangú uri divat
üzletében
Főtér, Kistemplom mellett.

Uri szabó üzlet.

Tisztelettel van szerencsém a n. é. közönség becses
tudomására hozni, hogy

férfi szabó üzletemet

a Frohner szálloda épületéből a **PIACZ-UTÓZA 2.
SZÁM** alá (A nagytemplom mellett, Hatvan utcával
szemben) helyeztem át.

Új, megnagyobbított üzletemet a legfinomabb és
legdivatosabb bel- és külföldi szövetekkel szereltem fel.
Üzletemben a ruhák szabását saját magam végzem és
így abban a helyzetben vagyok, hogy divatos ruhákkal a
tisztelt közönség teljes megelégedését érdemeljem ki.

A midőn erről a közönséget értesítem, egyben kérem
szíves pártfogását és támogatását.

Kiváló tisztelettel

Karancsy Zsigmond

férfi szabó.

A földesi határban 25 kat. hold jóminő-
ségű szántó és kaszálló-föld tanyával,
cselédlakkal, külön kis lakással és 12
drb. jószágra való istállóval, szabad kéz-
ből eladó. Bővebb felvilágosítással szolgál:

Schwarz Márton

tudakozó irodája, Piacz- és Miklós-utcza
sarkán (Czegely ház.)

SZÉKELY JENŐ ÉS TÁRSA Piacz, Biedermann-palota.

**Buchwald Elek csász. és kir. udvari
szállító** elhalálózása folytán, a hagyatékához
tartozó **összes férfi és női czipőket** meg-
vettem és

feltűnő olcsó árban árusítom ki.

Ritkán kínálkozik a közönségnek olyan ked-
vező alkalom, hogy **csakis kiválóan finom
minőségű czipőket** olyan olcsón vásárol-
hasson, mint ez alkalommal.

**Női és gyermek felöltők, Szörme áruk,
Blouzok, gyermek ruhák, női kalapok,**

e hó végéig legolcsóbb árakban

kaphatók a

PÁRISI DIVAT ÁRUHÁZBAN

DEBRECZEN, A FŐPOSTA MELLETT.

Nagy raktár báli belépők és virág
ujdonságokban.

Özv. Szücs Károlyné

fegyverműves üzlete

Debreczen, Széchenyi-utcza, Podmaniczky-ház.

Az egyetlen fegyverműves üzlet és raktár
Debreczenben, ahol a legnagyobb választékban
kaphatók

kitűnő lőfegyverek

és minden hozzátartozó **vadász-szerelvények.**

Revolverek, pisztolyok, vivó-kardok
nagy választékban találhatók.

Javitások a legnagyobb pontossággal eszkö-
zöltetnek, a legolcsóbb árak mellett.

Használt fegyverek becseréltetnek.

Finom férfi ing 80 kr.

Kedvező vétel folytán abban a helyzetben va-
gyok, hogy

nagy mennyiségű finom férfi inget
árusítok ki **80 krtól** feljebbi árban, melyeknek
rendes bolti ára 2.20 és 2 frt 50 kr.

Gallérok darabja 10 kr.

Ezeken kívül finom **selyem nyakkendők,
esőernyők** és **miedereket igen olcsó
árak mellett** árusítok el.